

MITING DEL P.S.U.C.

El Partit Socialista Unificat de Catalunya a Granollers, va dur a bon terme el que feia de temps tenia en ment, i va esdevenir el darrer cap de setmana, quan tot just la repulsa per la violència era patent. Evidentment que els fets de Madrid, havien influït en la gent; un dels organitzadors ens deia que si el míting s'hagués fet en un altre moment l'assistència hagués estat indubtablement més nombrosa. L'assistència la xifrem en unes vuit-centes persones, que varen emplenar el cinema Astoria.

Una gran tribuna, amb les sigles de «PSUC», i una pancarta amb el lema «socialisme en llibertat», éren al centre, a ambdós costats una gran senyera catalana amb un crespó negre, just a tocar el micrófon la falç i el martell; a la tribuna hi havia l'advocat Ramón Font que va parlar de la qüestió nacional, el membre de Comissions Obreres, Ramón Martos, que va referir-se al moviment obrer, la Maria Jesus Arnés que va esbossar els problemes de l'alliberament de la dona, Manuel Lázaro, que actuava de presentador, i Miquel Angel Gullón que va exposar els trets generals de la política del partit, tots ells de Granollers. Hi havia també, com a convidats en Joan Sanjuan del Comitè Central i en Manuel Linares del Comitè Executiu; en Francesc Silva de la Joventut Comunista de Granollers i tres veterans del partit; en Francesc SAVEDRA, en Joan Rivas que va adreçar la paraula als assistents, i en Robert Bruy

El PSUC, no va potar cap «patum» a parlar, a l'estil de Convengència Democràtica amb en Jordi Pujol o d'Esquerra Democràtica amb en Trias Fargas; s'ho han fet ells, tots granollerins, i és clar han pagat la novatada, però no va decaure mai l'atenció. Tampoc i faltaren els cants. La Internacional i Els Segadors varen ser corejats amb nombrosos punys alçats.

També ha jugat el seu paper el batlle, que segons es comenta, va influir alhora de l'autorització de l'acte, merçes a ell els fou concedit el lloguer del cinema Bona actitud, doncs, de la primera autoritat local, que de segur ajudarà a la normalització de la vida política de la ciutat.

I, no hi falten comentaris de tot tipus, el consens dels quals és llur positivitat; en Salvador Casanova va notar la poca veterania oratoria del parlamentaristes; l'Angel Hernandez va copsar la gran vàlua de la celebració de l'acte en si, per ésser el primer de les

esquerres; en Miquel Blancher, va notar un cert distanciament entre oradors i públic; però en general i atenent a la conjuntura política del país i pel fet de ser el primer acte de masses que organitzen els comunistes de Granollers, amb autorització gubernativa, hem de fer constar que ja és molt positiu que s'hagi fet.

INTERVENCIONES

El primer en intervenir va ser en Ramón Martos que va plantejar la **problemàtica del moviment obrer**, tot definint-se per un sindicat unitari, de classe, democràtic, que avui es concreta en l'alternativa de Comissions Obreres. Va afegir que avui és imprescindible la llibertat sindical i la legalització de totes les centrals. Avui és molt important caminar cap a la unitat sindical, que voldria dir l'existència de la C.O.S. a Catalunya. El seu parlament fou interromput nombroses vegades pels aplaudiments i pels crits de «visca comissions obreres».

En Joan Rivas, va pronunciar quatre paraules, per a manifestar, de forma emocionada la tradició de lluita del PSUC; tot dient que si els advocats morts a Madrid éren comunistes, ell seguia essent comunista.

Maria Jesus Arnés va plantejar la **doble explotació de la dona**, pel fet de ser dona i treballadora. L'aixecament militar va suposar per a les dones catalanes l'abolició d'una legislació més avançada que l'actual. També va indicar que calia la legalització de l'avortament, i el lliure ús dels anticonceptius a càrrec de la Seguretat Social; es va manifestar partidària d'una llei que regulés el divorci. El seu parlament va causar un gran impacte entre els assistents que el varem aplaudir fortament.

«**El PSUC és un partit nacional català**» va dir Ramon Font, en començar llur intervenció; el PSUC, veu en el retrobament de les institucions i els principis de l'estatut de 1932 la via cap al ple exercici del dret a l'autodeterminació. Arribat aquest moment el PSUC seria partidari d'una estructuració federal de l'Estat.

A nivell lligüistic, és partidari de l'oficialitat del català, i que transitòriament creien necessària l'existència de la cooficialitat. En referir-se als immigrants va dir-los que eren tan catalans com els que més i constatant que són catalans: tot els que viuen i treballen a Catalunya. El seu llarg parlament va clarificar la postura dels comunistes enfront de la qüestió nacional.

El darrer parlament era encarregat al secretari polític de Granollers, Miquel Angel

Los últimos acontecimientos restó público

